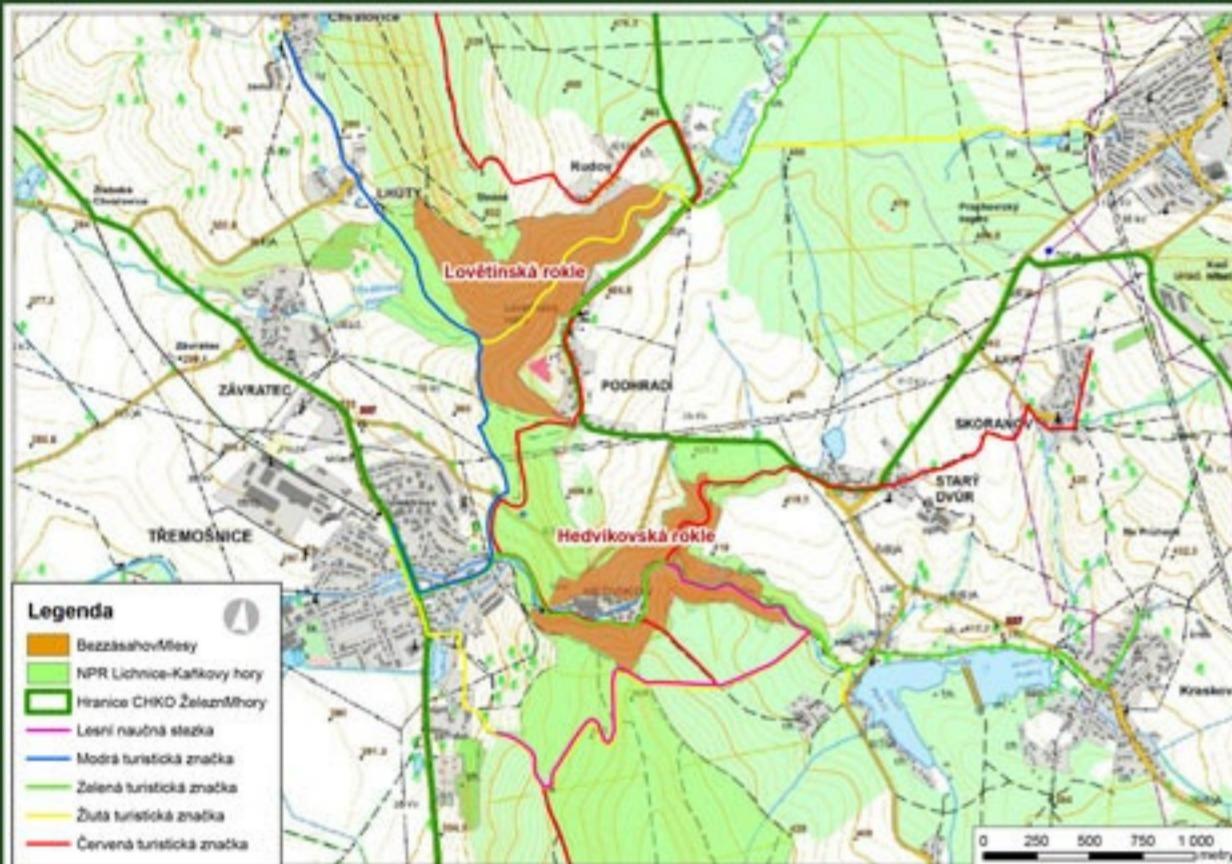

NAUČNÁ STEZKA – HEDVIČINO ÚDOLÍ

Revír Běstvina je součástí lesního hospodářského celku Ronov nad Doubravou. Celková výměra obhospodařovaných lesů ve vlastnictví státu je 1446 ha. Území se vyznačuje velkou rozmanitostí přírodních podmínek. To je dáno mimo jiné rozpětím nadmořských výšek od 250 do 600 m a místně i značnou členitostí terénu (údolí, rokle). V okolí Třemošnice má terén dokonce horský charakter (převýšení o více než 300 m na 4 km). Klimaticky revír stoupá od teplé nižiny až po chladnější a vlhkou vrchovinu. Tomu odpovídají i přirozená lesní společenstva. Zaujmají stanoviště od smíšených doubrav přes bučiny až po jedlové bučiny. I když je druhová skladba současných lesů výrazně pozměněna, nachází se zde řada porostů bližících se svým složením přirozenému stavu. Přestože je nejčastější dřevinou převážně nepůvodní smrk (52 %), kdysi převažující buk přesto zaujímá 18 % a společně s dalšími listnatci a jedlí tvoří více než 40 % zdejších lesů. V posledních letech se výrazně zvyšuje zastoupení jedle, která v minulosti téměř vymizela. Míra výskytu listnatých dřevin se výrazně odlišuje od běžného průměru, který se současně pohybuje kolem 20 %. Specifickým rysem revíru je zvýšený veřejný zájem v lesích. Na více než polovině jejich plochy je jiný účel nadřazen produkční funkci – mluvime proto o lesích zvláštního určení. Vylišeny jsou především z důvodů ochrany přírody a rekreace, důležitá je i genová základna buku (pro zachování původní populace buku).

Pro revír je typické hospodaření, které se snaží využívat sily přírody – zejména využívání přirozené obnovy lesa, která nahrazuje umělou výsadbu stromků. Ta je využívána pro navracení původních dřevin, především jedle a buku. Návštěvnici mohou vidět v blízkém okolí zastávky ukázky zavádění jedle do smrkových porostů.

Rak říční; foto František Bárta

VSTUP MIMO ZNAČENÉ CESTY ZAKAŽEN
ENTER BEYOND THE MARKED PATHS PROHIBITED
EINGANG AUSSERHALB MARKIERTER WANDERWEGE IST VERBOTEN

VSTUP NA ÚZEMÍ JE NA VLASTNÍ NEBEZPEČÍ – riziko pádu stromů a jejich částí – bezzásahové území
ENTER THE AREA AT YOUR OWN RISK – the risk of falling trees and their parts
– area without forestry interventions
EINTRITT IN DIESES GEBIET AUF EIGENE GEFAHR – Bäume sind seine Teile drohen zu stürzen – der Bannwald

Výr velký; foto Michal Pešata

Vydra říční; foto Josef Rusňák

PŘÍRODNÍ POMĚRY

Hedvikovská rokle je součástí národní přírodní rezervace a evropsky významné lokality Lichnice – Kaňkovy hory. V centrální části zvané Peklo se rokle dělí na dvě části. Základem údolí bylo v geologické minulosti původní koryto řeky Chrudimky. Rokli dnes protéká Zlatý potok a jeho pravostranný přítok Starodvorský či Pekelský potok. Na migmatitech až pararulách vystupujících na povrch se v období čtvrtohor uplatnilo mrazové zvětrávání, díky kterému byly vymodelovány strmé skalní stěny s krátkými mírně skloněnými terasami, tzv. mrazové sruby, či izolované skalky, tzv. tory. V zachovalých lesních porostech je dominantní dřevinou buk lesní. Listnaté a smíšené lesy s jedlí, smrkem a bukem bývaly ještě před 200 lety pro železné hory typické. Staré bučiny obvykle lejsek malý, na skalních výchozech pravidelně hnizdí výr velký, v potoce žije rak říční a občas loví vydra říční. Na skalách je hojný vřes obecný.

TENTO PROJEKT

OPRAVA STEZKY V LOVĚTÍNSKÉ ROKLI A HEDVIČINĚ ÚDOLÍ

JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ
Z EVROPSKÉHO ZEMĚDĚLSKÉHO FONDU PRO ROZVOJ VENKOVA
v rámci opatření II.2.4 Obnova lesního potenciálu po kalamitách
a podpora společenských funkcí lesa
Programu rozvoje venkova ČR

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí